

Anmälde med 113

Detta är en författning om
hur det är att vara i Sibirien.
Vad som händer med dem
som kommer dit, vad som händer
med dem som återvänder hem.

ETT ROP FRÅN SIBIRIEN.

Detta är en författning om
hur det är att vara i Sibirien.
Vad som händer med dem
som kommer dit, vad som händer
med dem som återvänder hem.

Detta är en författning om
hur det är att vara i Sibirien.
Vad som händer med dem
som kommer dit, vad som händer
med dem som återvänder hem.

Detta är en författning om
hur det är att vara i Sibirien.
Vad som händer med dem
som kommer dit, vad som händer
med dem som återvänder hem.

Detta är en författning om
hur det är att vara i Sibirien.
Vad som händer med dem
som kommer dit, vad som händer
med dem som återvänder hem.

Säljes till förmån för Sibiriska Missionen.

Åbo, G. W. Wilén & Co:s boktryckeri, 1886.

Ett rop från Sibirien.

*K*om, broder, från ditt varma tjäll,
Ditt ljufva hem, i vinterqväll —
Kom, låt oss gå mot öster!
Vår färd blir lång. En sällsam verld
Omfattar oss; vid annan härden
Der ljuda andra röster.

Hvart ha' vi gått? på fält af snö
Hvad söka vi, som ej får dö?
En biltogs död i natten?
Här blåser isig nordanwind —
Träd fram du skara blek om kind,
Som närlig af smärtans vatten!

Se på dem, broder, känner du
Ej något litet drag ännu
Hos detta vildmarkssläkte?
Ja, det är så, i samma land,
Vid samma midnattssol i brand
Oss Gud till lifvet väckte.

Fram träder denna bleka hop;
Ett ångestkri, ett ökenrop
Oss når från dessa arma:
Vår själ försmägtar, lyft den upp!
Hvar det finns lif, finns äfven hopp,
O, broder, dig förbarma!

Är han din broder, denne man
Med blodbesudlad hand, och han
Som helgedomen rånar?
Och denna qvinna, är hon väl
En syster, med en dyrköpt själ,
Hon, som all renhet hånar?

O ja, vänd icke blicken bort,
Hör Herrens röst, ditt lif är kort,
Gå verka för Hans ära!
Han älskar icke syndarnas död;
Är sjelf du frälst ur synd och nød,
Den fallne skall du bära.

Skall bära högt mot Fadrens hem,
På svaga bönearmar dem,
Som syndens storm föröder.
O, glöm ej att i deras bröst,
Fast härtjade af brottets höst,
En lifvets gnista glöder!

Kom unga qvinna, gif din arm,
Stöd, lyft, här är en stelnad barm,
Som du till lifs skall värma!
Du unga barn i lifvets vär,
Kom, torka någon barnatår,
I Jesu namn dig närra!

Kom yngling, gif en dag, ja två
Af dem du kallar dina, gå
Ditut till dessa armar!
Säg dem ett ord om nådens sol,
Det tinar is vid hjertats pol,
Det väcker tankar varma.

Och du med bleknadt silfverhår,
Som evigheten nära står,
Din Gud i böner nalkas!
Bed, som berodde det af dig,
Att desse söka lifvets stig,
Förr'n dag för alltid svalkas!

O, må i tyst novemberqväll
Till finska hem, till ljufra tjäll
Sibiriens nødrop tränga.
Och vi — som bo i fridsäll hamn —
Må för dess röst i Herrens namn
Ej våra hjertan stänga!

* * * talia.